

8-Maia

Dia de la dona

La bretxa salarial
a Espanya és del
22,86%

Visibilitzant les dones del passat Arqueologia feminista

Recentment un estudi afirmava que les dones havien fet la majoria de les pintures rupestres i conclouïa que aquestes participaven a les activitats de caça durant el paleolític i van tindre un gran protagonisme en la pintura de les coves. Aquesta notícia va produir un trencament a l'imaginari popular sobre les societats prehistòriques (segons el qual els homes eren el centre de totes les activitats "rellevants") format en base a la translació dels estereotips moderns a les cultures pretèrites.

L'estudi de la cultura material de les dones ha revolucionat el coneixement de les societats antigues i ha vingut de la mà de la creixent presència de dones en l'Arqueologia i de la integració del feminisme en la disciplina a partir dels anys 70 del segle XX.

L'Arqueologia de gènere ha qüestionat la representació del passat entorn als homes i ha revelat que l'absència

de dones en els discursos sobre les societats del passat té relació directa amb els prejudicis instaurats en l'arqueologia des dels seus inicis com a disciplina científica, al segle XIX.

Aquesta línia d'investigació ha proposat noves interpretacions de la cultura material de la prehistòria i l'Antiguitat (com el significat de les estatuets paleolítiques o la identitat d'alguns enterraments destacats) i ha dotat de rellevància activitats tradicionalment denotades però de capital importància per a la supervivència dels grups humans del passat, com ara la cura de les persones, l'alimentació i les tecnologies quotidianes.

Maria Jesús (Xusa) Ortega Pérez. Doctora en Arqueologia. Institut Català d'Arqueologia Clàssica (ICAC).

(Per a més informació visiteu el projecte Pastwomen.net)

Des de 1911 se celebra el 8 de març, el dia de la dona treballadora. Més de cent anys han passat des de l'incendi de la Triangle Shirtwaist de Nova York que va matar a 123 obreres del tèxtil. En aquestes dècades, la presència de les dones en el món del treball s'ha estès per totes les professions i per tots els nivells, avui dia en trobem a tot arreu. Malgrat això, la invisibilitat de les dones en molts terrenys continua essent habitual. Alternativa Altafulla vol en aquest 8 de març del 2020 fer un reconeixement a les dones en els àmbits de la cultura, la ciència i l'empresa, sense oblidar a aquelles treballadores que han entrat en les mines, la construcció, l'agricultura i en tants altres oficis i professions on hi han estat pioneres.

correu@alt.cat
nº182 Marc 2020

8-M Dia de la dona treballadora

aaa
www.alt.cat

Antigament, l'accés al coneixement científic era molt limitat per la majoria de la població, per motius econòmics i socials. Les primeres dones que van dedicar-se a la ciència comptaven amb grans fortunes o bé que treballaven conjuntament amb els seus marits.

Avui en dia la dona té accés a l'estudi i a la investigació de qualsevol disciplina científica o tecnològica. En les universitats trobem estudis cursats majoritàriament per dones (biologia), d'altres amb nombres equivalents d'homes i dones (eng.

aquest moment és l'accés de la dona en tot el món científic professional (existeixen biaixos inconscients). Trobem empreses privades i entitats públiques on homes i dones estan representats de manera equitativa. La Universitat Rovira i Virgili està governada actualment per una

dona rectora i compta amb la presència de diverses dones amb càrrec de deganes i/o directores d'escola. Però trobem també institucions

que es troben lluny de la igualtat de gènere. Probablement perquè no han avaluat els avantatges de tenir una plantilla diversa per poder adreçar-se a tota la població i/o innovar i adaptar els seus productes per a tots els sectors de la societat civil.

Dra. Tània Gumí

Dona i Ciència

química), i d'altres on majoritàriament hi trobem homes (eng. electrònica). Aquestes ràtios s'aniran normalitzant, en la mesura que els joves (homes i dones) siguin capaços d'innovar en els usos i aplicacions d'aquestes disciplines i creïn sinergies entre les diferents especialitats.

El que sí que encara manca garantir en

Les dones en el cinema

Els inicis del cinema van ser el 1895. Les realitzadores pioneres al país espanyol: Helena Cortesina (València): La flor de España o la leyenda del torero (1921); Rosario Pi (Barcelona): El gato montés (1935); Margarita Alexandre (León): Cristo (1953)

O sigui que les dones estem a la indústria cinematogràfica des dels inicis. Quantes directores del cinema espanyol recordem? Amb sort, la gran majoria recordi dos o tres noms de les darreres dècades.

Els festivals han contribuït a la investigació i rescat de les obres de les pioneres, fonamental per la recuperació d'un passat oblidat en la majoria de les cròniques oficials. En el cinema actual la presència de les dones encara és escassa, però als premis Gaudí d'enguany, les nominades, en totes les categories, han estat dones. Bon símptoma!

Darrerament algunes cineastes han posat la seva empremta, i amb molt èxit, en el cinema d'acció, el thriller, els suspens, etc. cinema fins ara només a la mà de directors homes.

A la indústria televisiva també hi ha desigualtats per ocupar alts càrrecs, però darrerament algunes de les sèries còmiques de més èxit al panorama espanyol han estat dirigides per dones.

També es parla del mal dit "cinema de dones", que no és ni més ni menys que CINEMA, en majúscules.

Araceli Rilova

Les empresàries

Emprendre un negoci per a les dones té el repte afegit de conciliar molts aspectes de la seva vida amb el seu negoci. És imprescindible el recolzament del seu entorn més proper per dur a terme tot allò que s'han proposat i no perdre's pel camí o abandonar les seves aspiracions per una falta de confiança auto imposada com a conseqüència del sistema establert. Un sistema que a vegades pot esdevenir ferotge.

És fonamental que aquest entorn animi i valori el treball de les dones per trencar barreres que són, en realitat, una cortina de fum espessa per frenar el pas. Unes barreres, tanmateix, molt

interioritzades en la nostra societat, tot i que afortunadament, cada vegada més es rebel·len contra aquest imaginari social amb alenades d'aire fresc per assolir les seves fites. Ja no té sentit mantenir el rol de segon pla que s'ha donat en altres èpoques a la dona, sinó que ha d'assolir les seves aspiracions com a fet normalitzat dins d'una competència equitativa. Treballar més hores o tenir més disponibilitat (el veritable problema de fons), no significa rendir

més, tot al contrari, un excés d'hores pot portar a un rendiment disminuït en el desenvolupament de la nostra feina i a una pitjor qualitat que afecta el negoci.

Per altra banda, s'ha d'acabar assolint la paritat en les càrregues personals i familiars, ja que si no es continua treballant per educar en aquest aspecte, aquestes càrregues seguiran tenint un paper decisiu a l'hora de prendre iniciatives. I ens manquen models. Hi ha una falta de figures com a referent, que existeixen però que no ens arriben. I són molt necessàries.

Eva Costa

